

Drugi teden dela na daljavo **7.A TOREK, 24. 3. ZGO**

Pozdravljeni. Ja včeraj sem se zmotila v datumu☺

Nekaj mi njih je že pridno poslalo nalogo Ostali pa še danes.

Upam, da ste težave z e-učbeniki rešili. Še enkrat poudarjam, da se na Rokus morate registrirati le ENKRAT za vse predmete, potem pa si delate svojo zbirko za različne predmete npr. ZGO, DKE... in še kakšnega. Za vse uporabljate iste podatke in geslo. Če si se že enkrat registriral, moraš uporabiti te podatke vedno pri vsakem predmetu.

Pa nadaljujmo...

V e-učbeniku si pogledajte, kako so Rimski vojaki gradili tabore in nato iz njih mesta.

<https://folio.rokus-klett.si/?credit=RP7UC&pages=65-66>

Preberite si snov v učbeniku na strani 66 in 67. in odgovori na vprašanja na 67 spodaj.

Tisti, ki ste mi že včeraj poslali nalogo, STE DANES NALOGE OPROŠČENI. Kdor pa mi je ni poslal, pa naj mi včerajšnjo pošlje SKUPAJ Z DANAŠNJO!

OSTALI MI NALOGE NE POŠILJAJTE.

Prilagam poudarke, ki jih je ob ogledu filma »Vse o Juliju Cezarju« (bil je na Viasat history prejšnji torek, ko sem vam napisala, da si ga lahko ogleda, kdor ima možnost.) naredil vaš vrstnik **Jaka Perme iz 7.c.** Dovolil je, da povzetek podelim z vami☺ Jaka zelo si prijazen.

VENI, VIDI, VICI

Gaj Julij Cezar. Rodil naj bi se s carskim rezom. To je po vsej verjetnosti izmišljeno. Je pa res, da se carski rez imenuje po njem tako kot mesec julij. Pisal se je 15. marec leta 44 pred našim štetjem. Pristopil je k senatu. Šele, ko se je usedel je bila tišina. Nekdo je pristopil do njega in ga pocukal za togo. To je bil znak. Obkolilo ga je 20 mož. Izvlekli so bodala in šli po njem. Zabodli so ga v obraz, stegna, prsi. Cezar pa se je branil z edinim orožjem, ki ga je imel. S peresom. Marsikdo si je Cezarja zapomnil na takšne in drugačne načine. Tudi Shakespeare je pisal o njem v tragediji Julij Cezar. Napisal je slavni izrek » *Et tu, Brute?*« Tudi ti, Brut? To naj bi vzkliknil pred smrtjo, ko naj bi z bodalom v roki videl enega od najboljših prijateljev. Ta fraza je še danes sinonim za nezvestobo. Lahko bi rekli da so mu dobesedno zarili nož v hrbet. Voditelji se po njem zgledujejo še zdaj.

Prvi korak: spremeni svojo zgodovino. Cezar se je odpravil v majhno Špansko mesto. Tam je spoznal Aleksandra Velikega, ki mu je spremenil življenje. Sedel je pred kip in se razjokal. Mislil si je » *On je pri mojih letih osvojil skoraj celoten svet. Čas je, da tudi jaz naredim nekaj velikega.*«. To je bila prelomnica v njegovem življenju.

Drugi korak: pridobi zvestobo. Bil je zelo vpliven. Vojake je prepričal v surovo pobijanje. To mu je uspelo na več načinov. Vojaki pa so v to privolili, ker jim je bilo všeč, če vodja zmaguje. Počutili so se del nečesa večjega. Bil je izredno dober osvajalec. V slabih petih letih je premaknil meje za 1500 kilometrov daleč do severne Galije. Bil pa je tudi brezsrčen. Leta 55 pred Kristusom je v Galiji izvajal genocid. Pobijal je moške, ženske in otroke. To imenujemo *polja smrti* prvega stoletja pred Kristusom. Z razlogom ga imenujemo veliki osvajalec. Bil pa je tudi prvi znani Rimljan, ki je stopil na Britanska tla. To je bil za Rimljane neraziskani svet. Njim je bi ta dogodek tako pomemben kot nam pristanek na luno. Ni bil samo osvajalec ampak tudi raziskovalec. Iz tega lahko sklepamo na naslednji, tretji korak.

Tretji korak: vplivaj na novice. Imel pa je težavo, znano vsem politikom. Kako ohraniti pozornost v javnosti? Kako predstaviti svojo politiko? Zato je uporabil svoje podrobne opise osvajanj. Dvomimo, da jih je pisal samo zato, da bi pomagal zgodovinarjem 2000 let pozneje. Cezar ni pisal »*Naredil sem to in ono, naredil sem drugo in tretje.*« ampak »*Cezar je naredi to in ono, Cezar je naredil drugo in tretje.*«. Zato obstajata dve razlagi: ali je bil grozljivo nadut ali pa je tako pisal zato, ker bo njegov podrejeni Rimljan bral na forumu ali senatu, ko bo Cezar na stotine kilometrov stran. Cezar pa ni bil samo dober osvajalec ampak tudi mojster propagande. Lahko rečemo, da je glede tega arhitekt sodobnega sveta. Oponašajo ga marsikateri politiki na primer Trump. Leta 50 pred Kristusom je bilo vse opravljeno. Vojska mu je zvesta, med ljudmi pa je priljubljen. Politiki so bili vse bolj na trnjih. Zmaga v Galiji mu je naprtla nove težave. Rimska elita je sklenila, da je njegovega vojskovanja konec. Menila je, da je šel prehitro predaleč in da so njegovi nagovori Rimljanom nevarni. Namenili so se ga poklicati nazaj in ga obtožiti pravnih nepravilnosti resničnih ali izmišljenih, ki naj bi jih zagrešil leta prej. Cezar je bil stisnjen v kot. Ali bi se vrnil na sojenje domov ali ostal kot odpadniški general v Galiji. Oboje je bilo slabo. Želel je ohraniti ogled, zato je vojsko popeljal čez mejo med Galijo in Italijo in odkorakati v Rim. Prečkali so reko Rubikon. S tem je zanetil državljansko vojno. Nato je tvegalo vse in se političnemu vrhu postavil po robu. To je bil zanj prelomni trenutek.

Četrty korak: ne spreglej priložnosti za prevzem oblasti in jo izkoristi. Nazadnje nam je dal frazo *prekoračiti Rubikon*, ki pomeni drzno tvegati in iti tako daleč, da ni več poti nazaj. V vojni je menda rekel »*Alea iacta est.*« Kocka je padla. Oziroma vrgel sem kocko in zdaj je vse v zraku. Cezarjevo prečkanje Rubikona že dolgo velja za simbol neuklonljive odločnosti in tveganja. Za politike v Cezarjevih časih je bil napad državni udar. Rim je pahnilo v državljansko vojno. Spopadi so se vlekli po celotnem ozemlju več sto let. Samo mesto pa je Cezar zavzel v nekaj mesecih. Izvolili so ga za diktatorja, kar je bil uveljavljen položaj za krizna obdobja in za kratek čas poveljuje samo en človek celotni državi. Cezar jo je prevzel za eno leto in dejansko zavladal Rimu. Postavil se je v središče sveta. V vsak tempelj je dal svoj doprnski kip. Rim je spremenil v svojo ikono. To dobro poznamo. Obraz ljubljene vodje povsod kjer je prostor. Šel je tudi tako daleč, da je postal prvi, ki se je načrtno upodobil na kovanec. Do Rimljanov je

bil neizmerno radodaren. Enkrat je na forumu organiziral zastoj pojedino. Kot ena ogromna odprta rezervacija. A njegovo leto se je počasi iztekalo. Odločil se je, da bo vladal 10 let. Ker pa je tudi veljal za brezsrčnega so poraženci mislili, da bodo obešeni na forumu. Vendar jih je javno pomilostil. Tipična diktatorska poteza. To nam nekaj pove o Cezarju samem. Ne to, da je bil blagohoten, ampak neizmerno samozavesten. Cezar pa je tudi naredil enoten koledar s 365 dnevi. Prejšnji je imel samo 355 dni. To nam nekaj pove o diktatorjih. Lahko spremenijo čas. Rimljani se nad besedo diktator niso zgražali. Za njih je bil to tradicionalen naziv kratkotrajni položaj v kriznih razmerah. Zgražali pa so se nad mislijo, da si je Cezar tako moč prisvojil ne le za eno leto, ne za deset let, ampak za vedno. Tako je Cezar je postal do smrti diktator. S tem nam je dal sodobni pomen besede diktator. To je bila prelomnica, ko je voditelj postal tiran. Strmoglavljenje idealov in svobodne demokracije. Prekoračil je Rubikon. To nam daje opozorilo: *Bodite previdni v svojih željah. Preveč moči terja davek. Vedno nekdo čaka ob strani.* Od tistega trenutka Cezar ni bil več samo priimek. POSTAL JE SINONIM VODITELJA.